

Kalaja e Prizrenit

Kalaja e Prizrenit është një fortifikim në majë të kodrës që mbikëqyrë lumin që rrjedh nëpër qytet. Vendi i kalasë ka qenë i banuar që nga epoka e bronzit (rreth vitit 2000). Në antikitetin e vonë ishte pjesë e sistemit mbrojtës të fortifikimit dhe u rindërtua në epokën e Perandorit Romak lindor Justinian. Sundimi bizantin në rajon përfundoi në 1219-20 ndërsa dinastia serbe Nemanjić shkatërroi fortesën në 1371. Që nga viti 1371, një seri sundimtarësh feudalë rajonalë erdhën për të kontrolluar Prizrenin dhe fortesën e tij: Balshajt, Dukagjini, Hrebeljanović dhe më në fund Branković. Perandoria Osmane mori kontrollin e drejtpërdrejtë pas vitit 1450 dhe me kalimin e kohës e ktheu fortesën në një bastion qendror të rajonit. Pjesa më e madhe e kalasë moderne daton në fazën e rindërtimit të shekullit të 18-të.

Kalaja është e vendosur në një kodër dominuese në pjesën lindore të qytetit të Prizrenit, e vendosur në një pozicion strategjik, e konturuar me linja që ndjekin tipare të dalluara të morfologjisë natyrore të terrenit. Gërmime arkeologjike u kryen në 1969 dhe pastaj përsëri në 2004 dhe 2009–2011.

Ato rezultuan në zbulimin e infrastrukturës, e cila përfshin mure të zbatuara me kulla, kasamate, korridore labirinti, depo dhe dhoma e banesa të tjera shoqëruese. Është shpallur Monument i Kulturës me Rëndësi të jashtëzakonshme në 1948.

Kalaja mund të vizitohet si pjesë e Shtegut të Vjetër Tregtar

Ky publikim është përgatitur me ndihmë të Bashkimit Evropian, në kuadër të projektit "Mbështetje e potencialit rajonal turistik", Kontrata për grant nr. 2018 / 396-513. Përbajtja e këtij publikimi është përgjegjësi vetëm e organizatave realizuese dhe në asnjë mënyrë nuk mund të vlerësohet se i pasqyron pikëpamjet e Bashkimit Evropian.

Zbatuar nga

